

vedtaget. Jeg begaar vel ingen Indiskretion ved at minde om, at, da man ønskede at komme til en Overenskomst paa dette Punkt, og da jeg delte dette Ønske, forelagde man mig to Forslag og udbad sig min Udtalelse derom. Jeg troede, at begge disse Forslag vare enstemmig vedtagne af Udvalget, i alt Fald som et Diskussionsømsne, men det viste sig senere, at dette var en Feiltagelse, og at det hængte anderledes sammen. Jeg modtog imidlertid Forslagene under denne Forudsætning og tiltraadte uden større Betænkelighed det ene af dem, men da vi havde talt Noget om det, var der et æret Medlem, som ifik Betænkeligheder derved, at jeg gif saa glat ind derpaa, og som gav en Forklaring, hvorefter det viste sig, at der fandt en fuldstændig Misforstaaelse Sted. Det Forslag blev derpaa opgivet, og jeg maatte da, hvis jeg skulde komme til en Overenskomst, efter hvad der forelaa for mig, lide i det sure Øble og tage det Forslag, der blev Lov. Nogle Ændringer vare nødvendige, og det vil erindres, at de ogsaa bleve foretagne, men det var slet ikke med Fornøjelse, at jeg gif ind paa Forslaget. Jeg gif kun ind derpaa som en Indrømmelse for at komme til en Løsning af dette langvarige og evig tilbagevendende Spørgsmaal. Den Seir, som jeg altsaa skulde have vundet her, vil jeg tilsaa, at jeg ikke kender noget til. Naar et æret Medlem (Bosjen) igaar fortalte, at det af Rigsdagens Medlemmer, som mest havde spottet det nuværende Ministerium, var det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, saa vil jeg for mit Bedkommende sige, at jeg endnu ikke har mærket det Mindste til denne Sag, hverken med Hensyn til Theatret eller paa noget andet Omraade, men forhaabentlig vil der en Gang komme den Tid, hvor jeg bedre vil være i Stand til at mærke den. Efterat Theatrets Budget er blevet opført paa Finantsloven, og Rigsdagen saaledes er bleven kaldet til Dommer over disse Anliggender, har jeg anset det for min Pligt at give Dplysningerne saa udsørligt og omstændeligt som muligt. Man maa erindre, at der altid maa være et vist Spille- rum for et Institut som Theatret, hvis Budget i en væsentlig Grad affattes temmelig længe forud, hvorfor der kan indtræffe en Mængde uregnelige og uforudseelige Tilfælde, som kunne modificere Budgettet. Men jeg har altsaa givet saa mange Dplysninger, som det har været muligt, og derfor har jeg ogsaa forelagt Rigsdagen Meddelelsen om Billetpriserne. Man lægger saa megen Vægt paa Theatrets Økonomi, paa at det holder god Balance, og naar man tænker over Theatrets Priser, kan man ikke være i Tvivl om, at disse Priser spille en meget vigtig Rolle med Hensyn til denne Balance. Altsaa, disse ere medoptagne, men de ere optagne for at tjene til Underretning for Rigsdagen. Det er statistiske Dplysninger, som ere samlede, tjenlige til at belyse det Spørgsmaal, om det maatte være rigtigt at nedsætte Pri-

sen i visse Tilfælde for derved at opnaa større Indtægt. Derimod er det ikke Meningen at indbyde Rigsdagen til at stemme over disse Priser, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har opfattet det; der foreligger ikke noget Forslag dertil. Det har ogsaa under tidligere Forhandlinger udtrykkelig været anerkjendt, at det ikke var Tanken, at Rigsdagen skulde bestemme Priserne paa de enkelte Pladser i Theatret, men at det maatte være overladt til Ministeriet. Jeg ønsker, at man vil gjøre sig bekendt med de Priser, som ere opførte, og at man vil udtale sig om dem; de Udtalelser, der da ville fremkomme, ville blive tagne under den omhyggeligste Overveelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) omtalte dernæst, at efter hans Skøn vilde det være passende, at der fra Theatret gaves Rigsdagen Udgang til at gjøre sig bekendt med Theatrets Forestillinger. Det erkjender jeg Rigtigheden af, og jeg skal sige, at det ærede Medlem ganske vist ikke tager feil, naar han fremsatte den Formodning, at noget lignende finder Sted under lignende Forhold i andre Lande. Det gjør det. Jeg skal dernæst oplyse, at jeg ogsaa har havt Die for det Rigtige deri, og der har tidligere været indledet Forhandlinger om denne Sag; de have imidlertid ikke ført til noget Resultat, men efter den Anledning, som nu er given, skal jeg gjøre et nyt Forsøg. Inden jeg slutter mine Bemærkninger, kan jeg ikke undlade at udtale, at der er overgaaet mig en overordentlig stor Stusselse netop med Hensyn til Theatrets Budget. Man har i tidligere Aar, hvor vi desværre have maattet fremvise en mindre gunstigt Balance, til Punkt og Prikke vidst, hvor mange Tusinde og Hundrede osv. Kr. Underbalancen har beløbet sig til. Sffor var man allerede mindre opmærksom paa, hvorledes Balancen stod, og i Aar har den ikke været omtalt med et eneste Ord. Jeg maa gjentage, at det har været mig en Stusselse. Jeg havde ventet at høre en Berømmelse over den glimrende Balance, som Theatrets Regnskab i det sidst afsluttede Regnskabsaar har at opvise. Det vil af Statsregnskabet Pag. 109 erfares, at der i dette Aar har været et Overskud af 61,485 Kr. og nogle Ore; der stod tilbage fra tidligere ugunstige Tider en løbende Gjæld af 16,982 Kr., og altsaa er Theatrets Regnskab for sidste Aar opgjort med et kontant, altsaa fuldstændigt virkelig Overskud af 44,500 Kr. Da ingen Anden har villet gjøre opmærksom derpaa, har jeg tilladt mig selv at fremhæve det.

Scavenius: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den almindelige finantsielle Stilling. Det forekommer mig nemlig, saavidt jeg kan se, at de mørke finantsielle Udtalelser, som vi have hørt fra forskjellige ærede Medlemmer, ere blevene tiltræffeliggjendte og imødegaaede af den ærede